

Nr 279.

Av herr **Lind**, *angående beredande av fria resor till hemorten för viss vid flottan anställd personal.*

Jämlikt föreskrifterna i reglementet för marinen beviljas flottans fast anställda personal, i den mån tjänsten så medgiver, tjänstledighet i samband med uppehåll i flottans övningar. Sådana uppehåll göras utom vid de större helgerna i allmänhet efter varje skolperiods slut. Vid dessa uppehåll är icke alltid möjligt — på grund av ekonomiska eller andra skäl — att förlägga de i flottans förband ingående fartygen till den örlogsstation desamma höra. Denna omständighet icke blott medför ofta för dem av nämnda personal, som beviljats ledighet, betydande olägenheter av ekonomisk art utan omöjliggör även merendels för desamma besök i familj och hem, vilket ofta kan vara påkallat av ömmande omständigheter eller eljest vara berättigat eller önskvärt. I och för utnyttjande av ledighet är nämligen personalen nödgad själv vidkännas kostnader för resa till hemorten, d. v. s. den station vederbörande själv tillhör och vid ledighetens slut till fartygets uppehålls-ort. Då nämnda kostnader lätteligen för vederbörande befattningshavare kunna bli alltför kännbara, kan följden bli, att denne ser sig urstånd-satt att begagna sig av den honom tillkommande rätten till ledighet. Detta gäller framför allt flottans lägre personal och yngre officerare. Enahanda blir förhållandet för den flottans fast anställda personal, som tjänstgör å fartyg tillhörande annan station än personalens egen, då vid övningsuppehåll ett fartyg förlägges till den station desamma tillhör.

För den, som själv tillhört flottan, är det nogsamnt bekant under vilka svåra förhållanden ifrågavarande personal måste fullgöra densamma åvillande arbete. De långa sjökommendingarna, ofta omfattande en tidsrymd av 3 till 6 månader, äro ansträngande och kunna ofta bli så menliga för personalens hälsa, att rekreation under övningsuppehållet framstår som en nödvändighet. Av ovannämnda familjeskäl bör ävenledes tillfälle beredas gift personal och överhuvudtaget de som hava familj och hem att besöka sina nära anhöriga. Det lärer därför icke kunna anses som annat än som en gärd av rättvisa åt dessa statens befattningshavare, som — i vart fall de lägre beställningshavarna — i lönehänseende icke äro alltför väl tillgodosedda, om bestämmelser utfärdades, som för dem medför lättnad i här omnämnt avseende. Denna lättnad borde lämpligen enligt min åsikt kunna åstadkommas därigenom, att å flottans fartyg tjänstgörande fast anställd

personal medgåvos fria resor till och från ordinarie förläggningssort (hemorten), då uppehåll äger rum i flottans övningar och fartygen därunder icke återgå till egen örlogsstation.

Av lättförklarliga skäl kan jag icke förebringa en utredning om de kostnader för statsverket, som detta förslag, om det förverkligades, komme att medföra. Då det synes mig vara av betydelse att denna fråga så snart som möjligt vinner sin lösning, får jag härmed hemställa,

att riksdagen måtte hos Kungl. Maj:t hemställa, att Kungl. Maj:t skyndsamt ville utreda frågan om beredande av fria resor för å flottans fartyg tjänstgörande fast anställd personal under övningsuppehåll till hemorten, d. v. s. den örlogsstation till vilken vederbörande personal hör, och åter samt till nästkommande riksdag avgiva förslag i ärendet.

Stockholm den 23 januari 1935.

Einar Lind.
